

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
בבא מציעא-אלו מציאות		מאן דאמר												
	שוטחה לצורכה אבל לא לכבודו וכו'.												■	<
	לצורכו ולצורכה מאי?	איבעיא להו:											^	◇
	שוטחה לצורכה	תא שמע:										■	ז	
	לצורכה אין, הא לצורכו ולצורכה - לא.												ז	
	אבל לא לכבודו	אימא סיפא:											■	ז
	לכבודו הוא דלא, הא לצורכה ולצורכו - שפיר דמי												ז	
	אלא מהא ליכא למשמע מינה.												!	
	לא ישטחנה לא על גבי מטה ולא על גבי מגוד לצרכו, אבל ישטחנה על גבי מטה ועל גבי מגוד לצרכה. נודמנו לו אורחים - לא ישטחנה לא על גבי מטה ולא על גבי מגוד, בין לצורכו בין לצורכה	תא שמע:											■	ז
	שאני התם, דמקלא קלי לה, אי משום עינא אי משום גבני.												!	◇
	הכניסה לרבקה ודשה - כשירה, בשביל שתינק ותדוש - פסולה.	תא שמע:											■	ז
	והא הכא, דלצורכו ולצורכה הוא, וקתני פסולת												ז	
	שאני התם דאמר קרא (דברים כ"א) אשר לא עבד בה - מכל מקום.												!	◇
	אי הכי, אפילו רישא נמי												ז	◇
	הא לא דמיא אלא להא												!	
	שכן עליה עוף - כשירה, עלה עליה זכר - פסולה. מאי טעמא - כדרב פפא.	דתנן:											■	!
	אי כתיב עובד וקרינן עובד - הוה אמינא, אפילו ממילא. ואי כתיב עבד וקרינן עבד - הוה אמינא עד דעבד בה איהו. השתא דכתיב עבד וקרינן עובד - בעינן עובד דומיא דעבד, מה עבד - דניחא ליה, אף עובד - דניחא ליה.	דאמר רב פפא:											■	!
	כלי כסף וכלי נחושת משתמש בהן וכו'.												■	<
	המוצא כלי עץ - משתמש בהן בשביל שלא ירקבו, כלי נחושת משתמש בהן בחמין אבל לא על ידי האור, מפני שמשחיקן. כלי כסף משתמש בהן בצונן אבל לא בחמין, מפני שמשחירין. מגריפות וקרדומות משתמש בהן ברך, אבל לא בקשה, מפני שמפחיתן. כלי זהב וכלי זכוכית לא יגע בהן עד שיבא אליהו. כדרך שאמרו באבידה כך אמרו בפקדון.	תנו רבנן:											■	◇
	פקדון מאי עבידתיה גביה?												ז	
	בפקדון שהלכו בעליהן למדינת הים.	רב אדא בר חמא אמר רב ששת:											!	◇
	מצא שק או קופה [וכל דבר] שאין דרכו ליטול - הרי זה לא יטול.												■	<
	מנהגי מילי?												^	
	(דברים כ"ב) והתעלמת - פעמים שאתה מתעלם, ופעמים שאי אתה מתעלם. הא כיצד? היה כהן והיא בבית הקברות, או שהיה זקן ואינו לפי כבודו, או שהיתה מלאכה שלו מרובה משל חבירו - לכך נאמר והתעלמת מהם.	דתנו רבנן:											!	◇
	למאי איצטריך קרא?												ז	◇
	אילימא לכהן והיא בבית הקברות												!	◇
	פשיטא האי עשה, והאי לא תעשה ועשה, ולא אתי עשה ודחי את לא תעשה ועשה. ותו: לא דחינן איסורא מקמי ממונא.												ז	◇
	אלא לשלו מרובה משל חבירו												!	◇
	מדרב יהודה אמר רב נפקא												ז	
	(דברים ט"ו) אפס כי לא יהיה בך אביון - שלך קודם לשל כל אדם.	דאמר רב יהודה אמר רב:											■	ז
	אלא לזקן ואינו לפי כבודו.												!	◇
	הכישא - חייב בה.	רבה:											■	◇

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ^ קושיא-challenge question-שאלה ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

בבא מציעא-אלו מציאות		Talmud Navigator																
מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	
אביי הוה יתיב קמיה דרבה, חזא להנך עיזי דקיימו, שקל קלא ושדא בהו.																		ל:
איחייבת בהו, קום אהדינהו.	אמר ליה: [רבה]																	ל:
דרכו להחזיר בשדה ואין דרכו להחזיר בעיר, מהו? מי אמרינן: השבה מעליא בעינן, וכיון דלאו דרכיה להחזיר בעיר - לא לחייב. או דלמא: בשדה מיהת הוא דאיחייב ליה, וכיון - דאיחייב עליה בשדה - איחייב ליה בעיר?	איבעיא להו:																	ל:
תיקו.																		ל:
כל שבשלו מחזיר - בשל חבירו נמי מחזיר, וכל שבשלו פורק וטוען - בשל חבירו נמי פורק וטוען.	רבא:																	ל:
רבי ישמעאל ברבי יוסי הוה קאזיל באורחא, פגע ביה ההוא גברא, הוה דרי פתכא דאופי, אותבינהו וקא מיתפח. אמר ליה: דלי לי. אמר ליה: כמה שוין? - אמר ליה: פלגא דזוזא. יהיב ליה פלגא דזוזא, ואפקרה. הדר זכה בהו, הדר יהיב ליה פלגא דזוזא ואפקרה. הווייה דהוה קא בעי למיהדר למזכיה בהו, אמר ליה: לכולי עלמא אפקרנהו ולך לא אפקרנהו.																		ל:
ומי הוי הפקר כי האי גוונא?																		ל:
הפקר לעניים - הפקר	והתנן, בית שמאי:																	ל:
אינו הפקר, עד שיהא הפקר לעניים ולעשירים כשמיטה.	בית הלל:																	ל:
אלא רבי ישמעאל ברבי יוסי לכולי עלמא אפקרינהו, ובמלתא בעלמא הוא דאוקמיה.																		ל:
והא רבי ישמעאל ברבי יוסי זקן ואינו לפי כבודו הוה?																		ל:
רבי ישמעאל ברבי יוסי לפנים משורת הדין הוא דעבד.																		ל:
(שמות י"ח) והודעת להם - זה בית חייהם, את הדרך - זו גמילות חסדים, ילכו - זה ביקור חולים, בה - זו קבורה, ואת המעשה - זה הדין, אשר יעשון - זו לפנים משורת הדין.	דתני רב יוסף:																	ל:
ילכו - זה ביקור חולים	אמר מר:																	ל:
היינו גמילות חסדים																		ל:
לא נצרכה אלא לבן גילו.																		ל:
בן גילו נוטל אחד מששים בחליו	דאמר מר:																	ל:
ואפילו הכי מבעי ליה למייל לגביה.																		ל:
בה - זו קבורה.																		ל:
היינו גמילות חסדים																		ל:
לא נצרכה אלא לזקן ואינו לפי כבודו.																		ל:
אשר יעשון - זו לפנים משורת הדין.																		ל:
לא חרבה ירושלים אלא על שדנו בה דין תורה.	דאמר רבי יוחנן:																	ל:
אלא דיני דמגזיותא לדיינו?																		ל:
אלא אימא: שהעמידו דיניהם על דין תורה, ולא עבדו לפנים משורת הדין.																		ל:
אי זו היא אבידה? מצא חמור או פרה רועין בדרך - אין זו אבידה, חמור וכליו הפוכין, פרה רצה בין הכרמים - הרי זו אבידה.																		מ
החזירה וברחה, החזירה וברחה, אפילו ארבעה וחמישה פעמים - חייב להחזירה, שנאמר (דברים כ"ב) השב תשיבם.																		ל:
היה בטל מסלע לא יאמר לו תן לי סלע, אלא נותן לו שכרו כפועל.																		ל:
אם יש שם בית דין - מתנה בפני בית דין, אם אין שם בית דין בפני מי יתנה? שלו קודם.																		ל:
אטו כל הני דאמרינן לאו אבידה הוה?																		ג
הכי קאמר, אי זו היא כלל אבידה שהוא חייב בה - מצא חמור ופרה רועין בדרך - אין זו אבידה ולא מיחייב בה, חמור וכליו הפוכים, פרה ורצה בין הכרמים - הרי זו אבידה ומיחייב בה.	רב יהודה:																	ל:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	א	
בבא מציעא-אלו מציאות	מירא												
ולעולם?											⚡	ל:	
עד שלשה ימים.	רב יהודה אמר רב:										!	◇	ל:
היכי דמי?											^		ל:
אי בלילתא											!		ל:
אפילו חדא שעתא נמי											⚡		ל:
אי ביממא											!		ל:
אפילו טובא נמי לא											⚡		ל:
לא צריכא, דהוה חזי לה בקדמתא ובחשכתא תלתא יומי אמרינן: איתרמויי אתרמי לה, ונפקא. טפי - ודאי אבידה היא.											!	◇	ל:
מצא טלית וקרדום, באסרטיא, ופרה רצה בין הכרמים - הרי זו אבידה. טלית בצד גדר, קרדום בצד גדר, ופרה רועה בין הכרמים - אין זו אבידה. שלשה ימים זה אחר זה - הרי זו אבידה.	תניא נמי הכי:										!		ל: